

צידה לדרך:

עלון תורני אקטואלי לילדי ישראל

וייל מידי שבוע עם תכנים מגוונים!

פְּרֶשֶׁת וַיֵּשֶׁב

עלון מס' 29

בְּדֶרָה הַפְּרָשָׁה

עלון זה מוקדש לעילוי נשמת רשכבה"ג מרן ראש הישיבה
רבינו אהרון יהודה לייב שטיינמן זצוקל"ה

חיים מוולוז'ין, כְּרֵאשֵׁי הַיְשִׁיבָה: רבנו נפתלי צבי יהודה ברלין, המְכַנֶּה הַנְּצִי"ב, וְאִתּוֹ רבנו יוסף דב סלובְּצ'יק מברֵיסק, המְכַנֶּה ה'בית הלוי'. בְּאֶחָד הַיָּמִים נוצְרוּ בֵּין הַשְּׁנַיִם חֲלוּקֵי דַעוֹת בְּנוֹשָׂא מְסִים בְּהִנְהַגַּת הַיְשִׁיבָה. מִשְׁלֵא הַגִּיעוּ לַעֲמֵק הַשְּׁוֹה, קָבְעוּ יַחַד לַפְּנוֹת אֶל 'גְּדוּל הַדוֹר' בְּיָמֵים הָהֵם, רבנו יצחק אֶלְחָנָן סְפָקטוֹר מְקוֹבְנָא, שִׁיכְרִיעַ בֵּינֵיהֶם.

בְּבוֹאֵם לְרַבֵּי יצחק אֶלְחָנָן, הַצִּיעוּ בְּפָנָיו אֶת דְּבָרֵיהֶם. הָאָזִין הָרַב לְדַבְרֵי הַנְּצִי"ב הַמְּנַמְקִים, וְאָזִי הָאָזִין לְדַעְתּוֹ שֶׁל ה'בית הלוי' הַמְּסַבֵּרֵת בְּטוֹב טַעַם. הַתְּרַכְּזוּ רַבֵּי יצחק אֶלְחָנָן, חָשַׁב וְשָׁקַל אֶת הַדְּבָרִים, וְהַפְטִיר "אֲנִי מְרַגֵּישׁ כִּי אֲנַחְנוּ בְּפְרֶשֶׁת וַיֵּשֶׁב!"

תְּמַהוּ הַרְבָּנִים וְהַבֵּיטוּ בּוֹ בְּאֵי-הַבְּנָה. הַסְּבִיר רבנו יצחק אֶלְחָנָן בְּנַעַם אֶמְרָיו: "מִתְחַלֵּת הַתּוֹרָה אָנוּ מְצִיגִים אֶת "הַטּוֹב מוֹל הָרָע". בְּפְרֶשֶׁת בְּרֵאשִׁית

בְּפְרֶשֶׁת הַשְּׁבוּעָה, פְּרֶשֶׁת וַיֵּשֶׁב, יֵשׁ חֲלָקִים שֶׁלְכַאוֹרָה נִרְאִים לֹא מוֹבְנִים, אִם עֲלִינוּ לְדַעַת מָה דָּלָה הַשְּׁגָתָנוּ מוֹל מַעֲשֵׂיהֶם שֶׁל דוֹרוֹת קְדְמוֹנִים. הִיָּה יֶלֶד פִּקֹּחַ שֶׁהִתְעַקֵּשׁ מוֹל אָבִיו: "אָבֵא, אָנִי לֹא מִכִּין! כִּי־צַד נָתַן לְהַסְבִּיר אֶת הַתְּנַהֲגוֹתֶם שֶׁל הַשְּׁבָטִים, קְדוּשֵׁי עֲלִיּוֹן מוֹל אֲחֵיהֶם, יוֹסֵף הַצְּדִיק?" הָאָב דוֹקָא שְׂמַח עַל שְׁאֲלוֹתָיו שֶׁל בְּנוֹ. שְׁאֲלוֹת - מַעוֹרְרוֹת חֲשִׁיבָה, וְסִקְרָנוֹת הֵיא דְבַר בְּרִיא. אָמַר הָאָב לְבְנוֹ שְׂאֲכֹן שְׁאֲלוֹתָיו נְכוֹנוֹת הֵן, וְהַתְּחִיב בְּלִי-נֶדֶר כִּי תוֹהַ כְּמָה יָמִים יֵשְׁבוּ יַחַד וְיַסְבִּיר לּוֹ אֶת פְּרֶשֶׁת הַשְּׁבוּעָה. פָּנָה הָאָב לְמַחְנָה, לְקַבֵּל מִמֶּנּוּ עֲצָה וְתוֹבוּנָה, מָה וְאִיהָ לְהַסְבִּיר לְבְנוֹ הַצְּעִיר.

לְאַחַר כְּמָה יָמִים, שָׁב הָאָב וְהִתְיַשֵּׁב עִם בְּנוֹ לְשִׁיחָה. הוּא פָּתַח בְּסִפּוֹר. מַעֲשֵׂה שֶׁהָיָה בִּישִׁיבַת ווּלּוֹז'ין הַמַּעֲטִירָה, "אִם הַיְשִׁיבוֹת". בְּמִשְׁהָ שְׁנַיִם שֶׁמָּשׂוּ יַחַד שְׁנַיִם מְנַכְדִּיו שֶׁל מִיַּסַּד הַיְשִׁיבָה, רבנו

ישיבת ולוז'ין

מדברים על אדם וחוה מול הנחש הקדמוני. וכן מדברים על קין והבל - כח הרע מול כח הטוב. בפרשת נח מתארים את חטאי דור המבול המשחתים - מול תמימותו וצדקותו של נח. וכן הלאה בכל פרשה ופרשה, אברהם אבינו ונמרוד, מדותיו הטובות של אברהם אבינו - מול מדותיהם הרעות של אנשי סדום. בכל פרשה אנו מתבוננים בצדיק מול הרשע. אה בפרשת וישב, אני נאלם דם! בפרשת יוסף ואחיו, אני עומד נבוה. אין לי 'צדיק מול רשע' כי גם יוסף וגם אחיו השבטים צדיקים קדושים וטהורים. אין אנו יכול להרהר אחריהם ולא לדרש במעשיהם!

גם כאן, זהו המצב שבו אני נמצא - הטעים רבנו יצחק אלחנן את דבריו - שהרי שניכם צדיקים וגאונים ושניכם צודקים... נצבים לפני "יוסף" (רמז על רבנו יוסף דב הלוי) ו"יהודה" (רבנו נפתלי צבי יהודה) ואיה אכריע בין הצדיקים?... המשיה האב לסבר את אזני בנו הצעיר: "צדיקים הרי הם כמו שמש. בשמש - אי אפשר להביט. וגם אם נדמה לנו שאנחנו רואים, באמת - איננו רואים אותה, אלא רק את הזר והאש שסביבה. אכן, פרשה זו, פרשת מכירת יוסף, טמירה ונעלמה היא מבינתנו. אין אנו יכולים לראות, להביט ולהבין." חשב הילד על דברי אביו. נהנה ואף החפיים

מהספור הוולוו'נאי, אה המשיה להתעקש: "אני רוצה להבין!" נענה האב ואמר: "ישנם בעלי חיים הרואים למרחקים עצומים. ראיתם חזקה הרבה יותר מכח ראיתנו, מפני שחוש הראיה שלנו מגבל. ישנם בעלי חיים שהתברכו בכח שמיעה מפתח ביותר, הרבה יותר מיכלת השמיעה של בני אדם. כה גם בחוש הטעם וביכלת טפוס וריצה. הקב"ה ברא אותנו "בדיוק כפי הוא רצה", כה גם ההבנה שלנו בדברים שמימיים - מגבלת! הקב"ה ברא לנו את ההבנה, ואף ההבנה שלנו יש גבול! יש דברים שלא רואים. יש דברים שלא שומעים. ויש דברים שלא מבינים!

אנחנו מאמינים בכל מה שכתוב בתורה, מאמינים שהצדיקים פועלים בצורה נכונה וראויה, ומאת ה' היתה מכירת יוסף. בשעה ששלח יעקב את בנו אהובו, יוסף, לראות את שלום אחיו בשכם, אומרת התורה: "וישלחהו מעמק חברון", ומקשה רש"י, "וכי חברון בעמק? והלא חברון בהר! אלא מעצה עמקה של אותו צדיק הקבור בחברון..." כן מתחילה 'התכנית האלוקית' להתממש! כפי שאמר הקב"ה לאברהם אבינו בכרית בין הבתרים: "ידע תדע כי גר יהיה זרעה בארץ לא להם..." כן מתחילה הירידה למצרים. לא את הכל אנחנו מבינים, אה בהקב"ה ובתורתו אנחנו מאמינים!

בדרך האמונה

ממלמל כל הזמן? האם אתה לוחש כנגדי לחשי קוסמות? שמא אתה מקללני, כדרך העבד לשנא את אדוניו?" יוסף משיב: "חלילה לי מעשות זאת! לא יעלה על ליבי לקלל או לכשף את אדוני הטוב ומטיב עמדי!" "ומה אתה לוחש?" חזר פוטיפר ושאל, "אדוני, אני מתפלל! בשעה שאני מכין עבורך כוס שתיה חמה, אני מתפלל לה' כי יעזר לי והשתיה תהיה טעימה, חמה ומזונה כראוי. בשעה שאני מארגן את ספר החשבונות, מתפלל אני שה' יעמד לימיני שלא אכשל ושלא אטעה.

יוסף נמכר לעבד לפוטיפר סריס פרעה שר הטבחים. פוטיפר מוסר בידיו את כל האחריות על ביתו ועסקיו, וסומה עליו בכל דבר. חז"ל אומרים כי הערכתו של פוטיפר כלפי יוסף החלה כאשר באחד הימים, יוסף הגיש כוס שתיה לאדוניו, והנה פוטיפר רואה אותו ממלמל. בהמשך ראה פוטיפר את יוסף מארגן את הבית, ושוב ממלמל. בפעם השלישית, כאשר רואה שר הטבחים את יוסף ממלמל תוך כדי מלוי תפקידיו, פנה אליו פוטיפר בתמיהה: "מה אתה

אם לא, הכסף בידי ואת השורים ארכש! השיב העשיר בנחישות.

לא השיב לו אליהו הנביא ולא כלום. בדרך נפל הארנק מכיסו של העשיר. כשהגיע אל השוק, בחר שורים משבחים, אה כשבקש לשלם גלה שהכסף נעלם ואיננו. באכזבה ובבלשת פנים הוא שב לביתו.

למחרת שוב נטל עמו העשיר ממון והלה לעבר השוק. הפעם הוא בחר להחזיק את הכסף בידי על-מנת שהכסף לא יאבד. הפעם התחזה אליהו לאדם זקן. "להיכן אתה הולך?" - שאל אליהו. "לשוק, לרכש שורים", השיב האיש. "אמר נא 'אם ירצה השם' אמר לו שוב אליהו הנביא. "וכי מדוע אמר זאת? יש לי כסף ואני עומד לרכש שורים בין אם ירצה בכה ה' ובין אם לא!"

בדרך התעורר העשיר, ועצר בצד הדרך למנוחה קלה. כשהתעורר - היו ידיו ריקות... אליהו נטל את צרור המטבעות והחביא. ביום השלישי למד העשיר את הלקח. הוא שוב הצטיד בכסף, אה הפעם, כששאל אותו אליהו הנביא למעשיו, השיב: "אני עומד לרכש שורים, אם ירצה השם." "שיהיה לך בהצלחה!" אמר לו אליהו הנביא, והושיט לו את מאתים הדינרים שלקח ממנו קדם לכן.

אותו יום היה אחד הימים המצלחים ביותר בחייו של העשיר. הוא בצע עסקאות רכישה מצלחות, ושב הביתה שמח וטוב לבב. אה את המסר העקרי הוא לא שכח: בכל מצב יש לבקש את ברכתו של בורא העולם.

כה בכל צעד ושעל אני מתפלל לסיעתא דשמיא! התורה אומרת: "וירא אדניו כי ה' אתו" - הוא ראה ששם שמים שגור בפיו, ומאז סמך עליו בכל דבר בעינים עצומות.

אשרי האדם שרגיל לומר בכל מעשה ופעלה: "בעזרת ה', אם-ירצה ה'..." רבנו השל"ה הקדוש (רבי ישעיהו הלוי הורביץ מחבר הספר ש'ני לוחות ה'ברית. בערוב ימיו עלה לארה"ק והפר כרב הכללי של יהודי ארץ ישראל, ומנוחתו בעיה"ק טבריה) דרש את הפסוק: "על פי ה' יחנו ועל פי ה' יסעו" כי בכל מסע וחנוה של יהודי לאמר בפיו "אם ירצה השם". כה מפרש גם את הפסוק: "רבות מחשבות בלב איש - ועצת ה' היא תקום",

האדם מתכנן, חושב ורוצה, אה בכדי שיצליח לממש את תכניותיו ומחשבות לבו הרבות - הדרך היא "ועצת ה' היא תקום!" היא - ראשי תבות אם ירצה השם!

במדרש מספר על עשיר אחד היה זקוק לשורים חדשים לחרישת קרקעותיו הרבים. נטל עמו ארנק תפוח שהיה מלא במאה דינרים, ועשה את דרכו אל השוק בעירה הסמוכה, מקום ממכר השורים. בדרך פגש את אליהו הנביא זכור לטוב, שהתחפש לעובר ארח. "לאן אתה הולך?" שאל אותו אליהו, והעשיר השיב כי הוא הולך לרכש שורים בשוק. "אמר 'אם ירצה השם'. תוכל להשיג את השורים בשוק רק אם בורא העולם ירצה בכה", אמר אליהו. "בין אם ירצה ה' ובין

בדרך רבותינו

עולם התורה בפרט, ובמיוחד התמסר למפעל הקדוש והנשגב 'קרן ההסעות'.

רבים שואלים אודות השם 'קרן ההסעות' - למה לא בחרו שם 'קדוש' יותר, הרי יכולים לטעות ולחשב כי זה חברה של אוטובוסים או מוניות? התשובה היא כי יש בשם זה סגולה קדושה, כי את

יום כ"ד בכסלו, 'ערב הנכה', הוא יום פטירתו של אבינו רוענו, רבן של כל בני הגולה, האי חסיד האי ענו, מתלמידיו של אהרן הכהן, רבנו, הגאון הגדול אהרן יהודה ליב שטיינמן זצוק"ל. הוא הגבר הקם על, הקים אהלה של תורה ונשא על לבו הטהור את משא העם בכלל, את משא

כָּכֵל שְׁאֵדָם גָּדוֹל יוֹתֵר, כִּי נִפְרַת יְכַלְתוּ לְרַפֵּן לְעֵבֶר יְלָדִים צְעִירִים וְאֲנָשִׁים פְּשׁוּטִים. כִּבְיָכוֹל, עַל הַקֵּב"ה נֹאמֵר: "בְּכָל מְקוֹם שֶׁאַתָּה מוֹצֵא גְדֻלָּתוֹ שֶׁל הַקֵּב"ה, שָׁם אַתָּה מוֹצֵא עֲנוּתָנוּתוֹ". צְדִיקִים הַדְּבוּקִים בִּרְבִּשׁ"ע הוֹלְכִים בְּדַרְכָּיו וְאוֹחֲזִים בְּמַדוּתָיו. לַפְּנִיכֶם סִפּוּר, אֶחָד מִנֵּי אֵלֶּה, הַמִּתְאַר אֶת גְּדֻלּוֹתוֹ שֶׁל רַבֵּנוּ, כִּפִּי שֶׁכָּתַב הֶרֶב אֲבָרָהֶם אוֹחֲיוֹ:

יִשְׂרָאֵל הוּא תַלְמִיד יְשִׁיבַת 'אַרְחוֹת תּוֹרָה', וּמַגִּיל צְעִיר זָכָה לְהִיּוֹת כֶּכֶן בֵּית אֶצֶל רַבֵּנוּ, שֶׁכֵּן אָבִיו שֶׁל יִשְׂרָאֵל הוּא אֶחָד מִמְקַרְבִּים לְרַבֵּנוּ, וּבְהִיּוֹת שְׂפָה, הֵיךְ מְבִיא רְבוֹת אֶת יְלָדָיו לְהַתְּבָרָה מִמֶּנּוּ וְלַחֲזוֹת בְּזִיו קִדְשׁוֹ.

כִּאֲשֶׁר הֵיךְ יִשְׂרָאֵל בֶּן אַרְבַּע, יֵצֵא בְּשִׁבְתָּ אַחַת לְטִיֵּל עִם אָחִיו בְּרַחוּב. הֵם שׁוֹטְטוּ בֵּין הַבְּנֵינִים, כְּשֶׁלְּפֹתֵעַ רָאָה יִשְׂרָאֵל וְהֵיךְ הֶרֶב שְׁטִינְמָן בְּכַבּוּדוֹ וּבַעֲצָמוֹ פּוֹסֵעַ לְכוּוֹן בֵּיתוֹ וְעַמּוֹ מִסְפֵּר תַלְמִידִים. יִשְׂרָאֵל, שֶׁהִפִּיר אֶת הֶרֶב מִבְּקוּרָיו הֶרְבִּים עִם אָבִיו, רָץ מִיָּד לְכוּוֹנוֹ שֶׁל רַבֵּנוּ, מִשֶּׁה בְּשִׁרְוֹלוֹ וְקָרָא: "הֶרֶב שְׁטִינְמָן, גוּט שְׁאַבְעֵס, מָה שְׁלוּמָה?" רַבֵּנוּ לֹא נִבְהַל כְּלָל מִן הַמְּפִגֵּשׁ הַמְּפִתִּיעַ. הוּא חִיָּה אֵל יִשְׂרָאֵל כְּאֵלוֹ הֵיךְ נִכְדוֹ, לַחֲץ אֶת יָדוֹ בְּחִמּוּת, וּבִרְךָ אוֹתוֹ בְּבִרְכַת "גוּט שְׁאַבְעֵס" נִלְבַּבְתָּ, תוֹךְ שֶׁהוּא מִתְעַנֵּן בְּשְׁלוּמוֹ וּמֵאִיר לוֹ פְּנִים. כִּאֲשֶׁר גָּדַל מַעֲט יִשְׂרָאֵל הֵיךְ וְהַחֵל לְלַמֵּד חֻמְשׁ,

הַשֵּׁם הֵיךְ קִבַּע רַבֵּנוּ זְצוּק"ל בְּעֲצָמוֹ! זְכִינוּ וְרַבֵּנוּ זְצוּק"ל הֵיךְ מְעַרְבֵב בְּכָל פֶּרֶט, הַתְּעַנֵּן עַל מִסְפֵּר הָאוֹטוֹבּוֹסִים שְׁמִסִּיעִים תַלְמִידִים וְתַלְמִידוֹת בְּכָל יוֹם וְיוֹם, רָצָה לְשִׁמְעַת אֶת שְׁמוֹת הַיְשׁוּבִים, מִסְפֵּר הַתַלְמִידִים הַנוֹסְעִים, וְאַף דָּאג לְגוּרְלֵם הַרוֹחֲנִי בְּשַׁעַה שְׁעוֹרֵר לְהַשְׁקִיעַ גַּם בְּהַכְנַת הַתַלְמִידִים לְמַעַבְר לְיִשְׁבּוֹת הַקְדוֹשׁוֹת, לְסִיעַ בְּרִשׁוּם, לְלוֹת וְלַתְמָה, כִּדִּי שֶׁהַשְׁקִיעָה בְּרִשׁוּם וּבְהַסְעוֹת לְבִתִּי הַסְפֵּר יְכוּ שֶׁרֶשׁ רוֹחֲנִי, וְהַיְלָדִים הַגְּדֻלִּים לְנַעְרִים - יִשְׁתַּלְּבוּ בְּהַמְשַׁךְ הַדְרָה בְּעוֹלָם הַיְשִׁיבוֹת.

חַז"ל אוֹמְרִים כִּי אַחֲרֵי מִטְתּוֹ שֶׁל אֶהְרֹן הַכֹּהֵן צְעָדוֹ שְׁמוֹנִים אֵלֶּה יְלָדִים שֶׁנִּשְׂאוּ אֶת שְׁמוֹ, אֶהְרֹן, בְּהִיּוֹתוֹ אוֹהֵב שְׁלוֹם וְרוֹדֵף שְׁלוֹם, אוֹהֵב אֶת הַבְּרִיּוֹת וּמְקַרְבֵּן לְתוֹרָה. עַל רַבֵּנוּ זְצוּק"ל נִתֵּן לְהַמְלִיץ כִּי רַבּוֹת יְלָדִים וְיִלְדוֹת הוֹלְכִים אַחַר מִטְתּוֹ, הוֹלְכִים לְאוּרוֹ וּזוֹכִים מִדֵּי יוֹם לְאוּרָה שֶׁל תּוֹרָה - בְּזַכּוּתוֹ! לְצַד גְּדֻלּוֹתוֹ הַעֲצוּמָה בְּתוֹרָה, מִתּוֹךְ יִגִּיעָה וְהַתְמַדָּה מִיְחָדוֹת, לְצַד עֲבוֹדַת הַשֵּׁם הַעֲצוּמָה שְׁלוֹ, עֲנִיָּה וְהַסְתַּפְּקוֹת בְּמַעַט, הַתְּעַלָּה רַבֵּנוּ זְצוּק"ל בְּמַדוּת טוֹבוֹת, בְּיַחַס לְאוֹלָת, וּבְהַלִּיכוֹת נַעַם בֵּין אָדָם לְחִבְרוֹ. גַּם יְלָדִים זְכוּ מִמֶּנּוּ לְהֶאֱרַת פְּנִים, וְהֵיךְ לְמוֹפֵת בְּכָל הַלִּיכּוֹתָיו בְּקִדְשׁ, בֵּין אָדָם לְמְקוֹם וּבֵין אָדָם לְחִבְרוֹ. כֹּל יָמָיו פָּעַל לְמַעַן הַשְׁכַּנַּת שְׁלוֹם, הַסְבִּיר אֶת מַעֲלַת הַוּתוֹר זֶה לְזֶה, בְּאִמְרוֹ "נַעַר הֵייתִי גַם זְקוּנָתִי וְלֹא רָאִיתִי מִי שֶׁיִּפְסִיד מוֹתוֹר!"

ולא ידע מה לענות, ולכן רק חיה חיה מבקש והשפיל את ראשו. הרב ראה את החיה וקרא: "אתה צודק! באמת לא כתוב בחמש במפרש האם יפת היה צדיק או לא! זה למדן אמתי! ידעת מציון לענות על השאלות!" וישראל יצא מחדרו בחיה קורן ומאשר. כך נתן לכל ילד שגבחו אצלו הרגשה טובה, וכך יצאו ממבחו אצלו בתחושה שהצליחו, וכה קבלו חשק להמשיך ללמד. תמיד היה מקפיד לשאל שאלות קלות כדי לא להכשיל אף ילד בבחינה, ואמר תמיד כי גם ילד - בן אדם הוא, ואסור לבישו ולבזותו, בדיוק כמו אדם מבוגר ואף יותר!

הבטיח לו אביו שיקח אותו להבחן אצל הרב שטיינמן בביתו. הילד הנרגש למד היטב וחזר שוב ושוב על מה שלמד בתלמוד תורה, עד שהיה מוכן לבחינה הגדולה. כשנכנס לחדרו של הרב, מלאה אותו הרגשת חשיבות וגדלה. אז פנה אליו הרב שטיינמן ושאל אותו: "איזו פרשה הנכם לומדים כעת?" ענה לו ישראל: "פרשת נח". החל רבנו לשאל: "האם נח היה צדיק?" "כן", ענה הילד. "ושם בנו היה צדיק?" המשיך הרב לשאל. "כן", ענה ישראל. "חס היה צדיק?" - "לא", השיב. "ויפת, האם יפת היה צדיק?" שאל שוב, אולם פה התחיל ישראל להתגמגם. הוא חשב וחשב

בדרך הזמן

התקופות ושנות ההסטוריה, היהודים הצליחו לשמר על אמונותיהם, אף נכח אינספור נסיונות לשנותם בכח, הצלחה שתכופות עלתה להם במחיר כבד.

ברוך השם ובכימינו רב רבם של העם היהודי גרים בארצות ובמדינות בהן מתר למד תורה ולקיים מצוות ללא חשש. ישנם בעולם בתי כנסת ותלמודי תורה, בכל פנה בעולם רואים יהודים חובשי כפה ללא חת, ונתן להשיג אכל כשר.

המשימה שלנו היא להאיר את הדרך אל עבר נקודות האור - המקומות הקדושים. עלינו לחוש אחריות לאחינו בני ישראל הנתונים בשביה עצמית, ולא זוכים לחיי תורה ומצוות, פלואים בכבלי היצר שמרחיק מחנוה תורני ומכביד על ההגעה למוסדות חנוה על טהרת הקדש.

'קרן ההסעות' היא המענה הרוחני, פה השמן בו מדליקים את גרות הקדש, נשמות בני ישראל, להביאם - רגשית ופיזית - לעולם התורה. 'קרן ההסעות' מאפשרת לכל אחד ואחד להיות שותף בגרוש החשה האים, להצית את אור האמונה אף 'למטה מעשרה טפחים'. 'קרן ההסעות' היא מפעלם של גדולי ישראל למען קרוב נשמות אחינו בני ישראל, והם קוראים לה, תן ידך עמנו! מי לה' אלי!

ימי חנכה המאירים באים לקראתנו לשלום. צדיקים התבטאו כי במהלך ה"חרה" ישנם שני חגים "מחממים" - חנכה ופורים. הפונה פי גם בתקופה קרה ורדומה, חשוכה וירודה, מתחממים ומתעלים, מתחזקים ומתקדשים באמצעות שני חגים הללו, חנכה ופורים, שמפיחים בנו רוח קדשה, התעוררות ואמונה.

יש משהו מיוחד בחג החנכה: הוא מסמל את העצמה היהודית ששבה ומתעוררת לארץ חשכת הגלות, אלפי שנים - מימי חרבן בית המקדש ועד עתה.

חנכה מצין בראש ובראשונה את נכונותם של יהודים למסר את נפשם כדי לשמר את יהדותם - כלומר, להשאר נאמנים לתורה שנתן לנו הקב"ה, אשר לאורה נלה ועל פיה נחיה.

אין ערה ואין תועלת לחג את זכר הנצחון הצבאי של החשמונאים על ממלכת יון. תוך דור אחד או שנים, המדינה הצעירה תחת שלטון המכבים כבר אבדה את עצמאותה ועברה להיות תחת שליטתם של הרומאים. חנכה הוא חג רוחני. נצחון האור, נצחון הרוח!

חנכה בא להנציח את העבדה שאנו לא הרשינו לאף אחד לשנות לנו את הקשר שלנו עם הקב"ה. אנו מוכנים לותר על כל דבר למענו! למען המטרה הזאת, מוכנים אנו למסר את נפשנו. אכן, במהלך

תשובות לפרשת וישלח

כמה בעלי חיים שלח יעקב בסך-הכל לעשו?

• יעקב שלח לאחיו 550 בהמות

מדוע חזר יעקב בלילה וסכן עצמו עבור 'פכים קטנים'?

• פי צדיקים נוהרים אפלו על שנה-פרוטה.

מתי יעלה יעקב לעשו אחיו להר שעיר?

• בבית המשיח, פנבואת עובדיה: "ועלו מושעים בהר ציון לשפט את הר עשו..."

שלחו לנו למייל: zaida@kerenh.org.il או לפקס 03-8004455
ומי שפטר את החידות – נפרסם את השם שלו עם הפתרון בעלון הבא.

שאלות לפרשת וישב

■ פרט את ארבעת החלומות המופיעים בפרשתנו

■ מדוע לא היה ראובן במכירת יוסף? מתי יעלה יעקב לעשו אחיו

■ כמה זמן היה יוסף בבית האסורים?

הפותרים: שלמה ה. | אביגדור ה. | אילה ק. | רבקה ת. | שושי ל. | תמי א.

מעונינים להנציח את העלון הבא לזכות יקירכם?

צרו איתנו קשר במייל: zaida@kerenh.org.il

רוצים את העלון אצלכם?

שלחו בקשה לדוא"ל zaida@kerenh.org.il ונשלח אליכם!

ת.ד. 257 בני ברק או בהעברה לבנק הפועלים סניף 655 מס' ח-ן: 339991 קרן הסעה וסיוע לתלמידי החינוך העצמאי ע"ר 5-804-659-95
התרומות מוכרות לצרכי מס לפי סעיף 46 כמו"כ ניתן לתרום בקלות ובמהירות בכל עמדות "נודים פלוס" ברחבי הארץ